

[Tørnæs]

hvordan de har det med hensyn til politisk tilhørsforhold.

Jeg kan oplyse hr. Kaj Poulsen om, at de fiskere, der er medlem af den organisation, jeg er formand for, og som ønsker at støtte Venstres arbejde – dem er der heldigvis mange af – har fri ret til og mulighed for at gøre det ved private bidrag.

Jeg kan samtidig sige til hr. Kaj Poulsen, at der ikke af den organisation, jeg er formand for, inddrives nogen som helst midler af kontingentet til at betale til politiske foreninger.

Estrup (RV):

Jeg vil gerne takke alle ordførerne, men naturligvis først og fremmest regeringspartiernes ordførere og Fremskridtspartiets ordfører, for en meget positiv holdning til forslaget. Sådan måtte jeg i hvert fald opfatte det. Jeg vil gerne, ikke mindst på baggrund af den debat, vi havde om nr. B 54, tage det lille forbehold, at jeg ikke har hørt galt. Det må tiden jo vise. Jeg synes, at der var væsentlig mere fylde i de ordførertaler, der kom her, og at det følte, som om hjertet var med i det, der blev sagt.

I den forbindelse hæftede jeg mig ved, at justitsministeren med hensyn til spørgsmålet om frivillighed for bidrag til politiske partier brugte nøjagtig den samme argumentation, som vi også fra radikal side gerne vil anvende i denne forbindelse, nemlig at de pågældende er i en tvangssituation, som tvinger dem til at vælge mellem deres politiske rettigheder og deres erhverv og indkomst i den forbindelse. Det er efter min mening et meget afgørende spørgsmål i denne sammenhæng, og jeg var glad for, at justitsministeren anvendte netop den argumentation.

Fremskridtspartiet og fru Pia Kjærsgaard, som også havde en positiv holdning til forslaget, var bange for, at det skulle blive syltet. Jeg kan berolige fru Pia Kjærsgaard med, at det ikke vil blive syltet. Vi har den helt faste opfattelse, at dette forslag skal til afstemning og helst selvfølgelig gennemføres.

I den forbindelse vil jeg gerne opfatte justitsministerens tale – jeg vil gerne korrigeres, hvis jeg ikke har opfattet det rigtigt – som et tilsagn om aktivt at gå ind for at finde de løsningsmuligheder, som skal til for at gennemføre dette forslag. Justitsministeren sag-

de, at det da var meget muligt, at punkt 2 og 4 i forslaget kunne være grundlag for en sådan løsning. Jeg går ud fra, at det, når justitsministeren udtaler sig på den måde, er, fordi man eventuelt vil komme med andre løsninger, hvis man er betænkelig ved dem, vi har skitseret.

Lad mig indledningsvis tage fat i nogle ting, som er gået igen i debatten.

Det har fra manges side været efterlyst, at man på dette punkt burde overlade det til frivilligheden hos organisationerne, det ville dog være det bedste. Det tror jeg vi alle sammen kan være enige om. Det var også det, der var konklusionen i foråret 1984, da vi havde denne debat, at nu skulle vi prøve, om dog ikke organisationerne ville besinde sig, hvad enten de var på lønmodtagerside eller de var på arbejdsgiverside, og selv sørge for den nødvendige selvjustits for dermed at løse opgaven for os. Der er gået næsten tre år siden.

Uanset hvad hr. Kaj Poulsen måtte have prøvet at fortælle os her i dag, er det i hvert fald ikke noget, der har kunnet overbevise os om, at der er et eneste alvorligt ment forsøg på vej fra organisationsside for selv at tage hånd om dette problem. Derfor synes jeg, at vi nu må konstatere, at tiden er inde.

Der er et par problemer, der har været inde i drøftelsen, som jeg vil kalde forsøg på at tale udenom eller i hvert fald falske analogier, som gør, at man sætter spørgsmålstegn ved holdbarheden i den argumentation, forslaget rummer.

Det ene spørgsmål er det, som vedrører skatteudskrivelse. Det blev fremført af fru Pia Kjærsgaard, det blev også fremført af hr. Gert Petersen: hvordan kan partier her i denne sal, som har været med til at stemme for, at hele befolkningen skal bidrage til de politiske partier, nu være forargede over, at man i forbindelse med organisationer synes, det er urimeligt, at man dér tvinger medlemmerne til at give partipolitiske bidrag?

Jeg synes, det er en falsk analogi ud fra den betragtning, at der jo da er forskel på, hvem vi overlader skatteudskrivningen her i landet. Der er vist ingen, der nogen sinde har forestillet sig, at vi skulle overlade det til organisationer af den ene eller den anden slags at udskrive skatter og ad den vej beslutte, hvordan offentlige penge skulle bruges. Derimod er det klart, at Folketinget med